

עקר"פ 45811/04/23 - ערן קוסקאס נגד פאדי חטיב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עקר"פ 45811-04-23 קוסקאס נ' חטיב

בפני כבוד השופט אלון אינפלד
ערן קוסקאס ע"י ב"כ עו"ד יair Pollard
נגד
פאדי חטיב ע"י ב"כ עו"ד ג'ומעה חלאילה
משיב

החלטה

לפני/aract מועד להגשת ערעור על החלטת ביניהם בדבר הוצאות בסך 3000 ל"ש שהושטו על נקבול (המבקש) במסגרת קובלנה פלילית (ק"פ 20-05-66092).

ההחלטה בדבר הוצאות ניתנה על ידי כב' השופט אבישי כהן, סגן נשיא, ביום 30.1.23. זאת, בשולי החלטתו הדוחה טענות מקדמות שונות שהעלתה הנΚובל. הטענות הושטו בגין אי התיציבות לשני דיןיהם שהיו קבועים בתיק, כאשר נמצא שהנקובל התיציב לדיניהם רק לאחר שהוצאה נגדו צו הבאה.

המבקש עותר להאריך את המועד להגשת הערעור, בטענה כי בתקופה בה ניתנה ההחלטה לא היה מיוצג, לאחר שחרור עורך דין הקודם. נטען כי רק לאחר התקשרות המבקש עם עורך דין חדש, עמד על זכות הערעור על ההחלטה.

המשיב מתנגד למטען הארכה בטענות עובדיות ומשפטיות שונות, ואף סבור שההוצאות הוטלו בדיון.

אולם, טענתו העיקרית היא שאין זכות לערער על ההחלטה להשית הוצאות במסגרת הליך פלילי, ודינה של ההחלטה צו כדין כל ההחלטה ביןיהם בהליך פלילי, שאינה נדונה אלא בסוף ההליך. בהקשר זה מפנה ב"כ המשיב לפסק הדיון שניתן בדעת רוב בער"פ 8481/21 **כליפה כהן נ' מדינת ישראל** (11.9.22), הקובע עקרון זה בבירור, בעיקר ביחס להחלטת בדבר הוצאות המתקבעות מכוח תקנה 21 לתקנות סדר הדין הפלילי, ובמודע הופכת את ההלכה שנקבעה לכךורה בפסק הדיון הקוצר שניתן בהסכמה בער"פ 4504/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.7.17), (ראו גם דנ"פ 6453/22 **כליפה כהן נ' מדינת ישראל** (9.1.23)).

ההחלטה בעניינו, הנוגעת לביטול שני מועדי דין, ניתנה בבירור מכוח סמכות בית משפט קמא לפי תקנה 21 הנ"ל. שכן, הוצאות הוטלו בגין כך ש"נדחה מועד המשפט בשל מעשה או מחדר של בעל הדיון", קלשון התקנה.

עמוד 1

טענת ב"כ המבוקש היא שיש להבחן בין ההלכה שנפסקה בפרשת **כהן** לבין עניינו, אשר שם דובר בהוצאות לטובה אוצר המדינה, בעוד שכאן מדובר בהוצאות לטובה צד פרטיו, הקובל. נטען כי, בניגוד להלכים פליליים המונחים על ידי המדינה, אם יזכה המבוקש, הדרך היחידה לקבל את הוצאותיו תהיה על ידי תביעה אזרחית, על כל הכרוך בכך.

עוד הודגש על ידי ב"כ המבוקש כי השთת הוצאות בהליך הפלילי היא נדירה, נעשית במשורה, וראוי להשתמש בסמכות זו רק במקרים בהם הדבר נדרש באופן מובהק. לשיטתו, לגופה של ההחלטה לשיטת הוצאות, שגיאתו של בית משפט קמא ברורה, ואף בכך יש כדי להוכיח את ערעור הבוניים, והארכת המועד לצורך כך.

שני הצדדים הסכימו כי ההחלטה בעניין זה תיתן על יסוד הכתובים, ללא דין.

דין

לאחר עיון, החלטתי לדוחות את הבקשה להארכת המועד.

ההלכה שנפסקה בדיון הרוב בפרשת **כהן** ברורה, והבקשה לדון נוספת עליה - נדחתה. ההלכה זו, אף שעומדת בנגד להתנהלות שהייתה מקובלת בעבר, היא ההלכה המחייבת, ואין בלטה.

לא מצאתי ממש בטענה שיש מקום להבחן בין קובלנה פלילתית לבין אישום פלילי לעניין זה. אף לא ירדתי לסתוף דעתנו של ב"כ המבוקש בטענה כי עליו יהיה להגיש תביעה אזרחית להשבת הוצאותיו, הרי גם בהנחה שה מבוקש יזכה בהליך הקובלנה, תעמוד לו בסופו הדריך זכות ערעור על ההחלטה הוצאות. זאת, כפי שהמדינה ממשיכה או הקובל הפלילי, רשאי לערער על ההחלטה הוצאות נגדם, אף לאחר הרשותה ונענישה בבקשתם בערכאה ראשונה. בשונו של השופט מינץ (סעיף 23 לחווות דעתו בפרשת **כהן**): "קבלת עמדתו של בעל דין בסופו ההליך אינה מיתרת את טענותיו, ככל שישנן, ככל ההחלטה להטיל עליו הוצאות במסגרת ההליך. עובדה זו מחייבת לטעמי את המסקנה כי בעל דין שחייב הוצאות במסגרת ההליך, רשאי להגיש בסופו ההליך ערעור על ההחלטה, אף מקום בו הוא אינו רשאי או מעוניין להגיש ערעור על פסק הדין הסופי. כל מסקנה אחרת תביא לשילוט זכות הערעור מבעל הדין".

בהעדך אפשר לערער בשלב הבוניים על ההחלטה בדבר הוצאות, מילא אין מקום להאריך המועד להגשת ערעור כזה, והבקשה להארכת המועד - נדחתת.

בקשת המשיב לשיטת הוצאות בגין הлик הבקשה בערכאה זו - נדחתת גם היא.

השתת הוצאות בהליך פלילי שמורה לקרים מיוחדים וחריים בהם התנהלות צד היא בעייתית באופן מיוחד. השתת הוצאות, אף במצבים כאלה, נעשה במשורה. זאת, במוחך במקרים בהם הוצאות אין מושתת מכוח תקנה 21, אלא מטעם אחר. הגשת בקשה להארכת מועד, רוחקה מכך מאוד, אף אם הבקשה נדחתת לגופה.

התוצאה היא אפוא, שהבקשה להארכת מועד להגשת הערעור נדחתה, ללא צו להוצאות.

עותק ההחלטה יועבר לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 Mai 2023, בהעדר הצדדים.